

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Diaconu Iurie,
judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Accebaș Igori xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx,

Stavila Alexandr xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.06.2015 – 28.06.2017

Instanța de apel: 20.03.2018 – 24.05.2018

Instanța de recurs: 05.06.2019 – 17.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din data de 28 iunie 2017, *Accebaș Igori* a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod Penal și în baza acestor norme i-a fost stabilită pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal- închisoare pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 287 alin. (3) Cod Penal- închisoare pe un termen de 4 ani;

În temeiul art. 84 Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *Accebaș Igori* i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod Penal, pedeapsa închisorii stabilită lui *Accebaș Igori* a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, dacă condamnatul nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încredere ce i s-a acordat.

Stavila Alexandr a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) și art. 349 alin. (1¹) Cod Penal și în baza acestor norme, i-a fost stabilită pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal- închisoare pe un termen de 2 ani;

- în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod Penal- închisoare pe un termen de 3 ani;

În temeiul art. 84 Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *Stavila Alexandr* i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod Penal, pedeapsa închisorii stabilită lui *Stavila Alexandr* a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, dacă condamnatul nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 2353 și pentru efectuare expertizei medico-legale nr. 2354, în sumă de 234 lei.

A fost hotărâtă sorta copurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Accebaș Igori, la data de 25 mai 2015, aproximativ în jurul orelor 20.30, împreună cu *Stavilă Alexandr*, aflându-se pe str. xxxxxx din mun. Chișinău, și fiind în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând prin intenție directă, din intenții huliganice, în momentul traversării pe trecerea de pietoni din motiv necunoscute a scos din buzunar un cuțit și s-a îndreptat spre automobilul lui *Costandoi Ion* care la acel moment staționa-se pentru a permite lui *Accebaș Igori* să traverseze strada. Tot atunci *Accebaș Igori* striga în adresa lui *Costandoi Ion* cu cuvinte necenzurate și amenința cu aplicarea aceluși cuțit.

Ulterior continuându-și acțiunile sale criminale, *Accebaș Igori* s-a îndreptat spre banca unde se afla prietenul său, *Stavila Alexandr*, și continuau să servească băuturi alcoolice. La sosirea colaboratorilor de poliție *Accebaș Igori* împreună cu *Stavila Alexandr* au devenit agresivi și au început a numi colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate totodată îmbrâncindu-i și amenințându-i cu cuțitul, în momentul stopării acțiunilor lor ilegale *Accebaș Igori* și *Stavila Alexandr* au fost încătușați și în timpul aflării lui *Stavila Alexandr* lângă automobilul de serviciu al colaboratorilor de poliție de model „Dacia Logan” cu n/î xxxxx fără nici un motiv a lovit de două ori cu capul în parbrizul aceluși automobil.

Astfel, prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate **Accebaș Igori** a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod Penal, individualizată prin „huliganism agravat, adică acțiuni intenționate care

încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violentei asupra persoanelor de opunere de rezistență asupra colaboratorilor de poliție săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”.

Stavila Alexandr, la data de 25 mai 2015, aproximativ în jurul orelor 20.30, împreună cu Accebaș Igori aflându-se pe str. xxxxx din mun. Chișinău, și fiind în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunile sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând prin intenție directă, din intenții huliganice, la cerințele colaboratorilor de poliție de a se prezenta, împreună cu Accebaș Igori au devenit agresivi și au început a numi colaboratorii d poliție cu cuvinte necenzurate.

Ulterior în continuarea acțiunilor lor ilegale în timp ce Stavila Alexandr se afla în spatele automobilului d serviciu al colaboratorilor de poliție de model „Dacia Logan” cu n/î xxxxxx fără nici un motiv, a început a lovi cu capul în parbriz aceluși automobil deteriorându-l.

Prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul **Stavila Alexandr** a comis infracțiunea prevăzută de ar 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin „huliganism adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență asupra colaboratorilor de poliție săvârșit de două persoane, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”.

Tot **Accebaș Igori** în timp ce se afla pe str. xxx, mun. Chișinău, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv a început să-i numească pe colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, refuzând categoric să îndeplinească cerințele lor legale, în timp ce ultimii au sosit la fața locului în baza solicitării 902.

Ca urmare, colaboratorii de poliție, Gordei Denis, Gagiu Dumitru și Zamfir Sergiu, care se aflau în exercițiul funcției, legitimându-se au solicitat din nou să se conformeze cerințelor legale, însă Accebaș Igori având un cuțit în mână a început a face mișcări bruște spre abdomenul lor strigând cu voce tare „V-ă omor, V-ă tai”.

Ulterior continuându-și acțiunile lor criminale, **Stavila Alexandr** împreună cu **Accebaș Igori**, fiind conduși spre automobilul de serviciu de model „Dacia Logan” cu n/î xxxxxxxx continuau să opună rezistență colaboratorilor de poliție și în momentul aflării lor în spatele automobilului mai sus menționat, Stavila Alexandr a lovit cu capul în parbrizul din spate, deteriorându-l.

Fiind din nou imobilizați, **Accebaș Igori** și **Stavila Alexandr** continuau să amenințe colaboratorii de poliție și să-i numească cu cuvinte necenzurate, iar în momentul când colaboratorii de poliție au dorit să-i urce în automobilul de serviciu, Accebaș Igori a lovit cu piciorul în ușa din spate.

Astfel, prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate **Accebaș Igori** și **Stavila Alexandr** au comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, individualizată prin „amenințare sau violență săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicare violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Armen Oganesean, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Accebaș Igori să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal și să-i fie numită pedeapsa de 4 ani închisoare.

Accebaș Igori să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal și să-i fie numită pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul cu art. 84 alin. (1) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor să-i fie numită lui **Accebaș Igori** pedeapsa penală definitivă 5 ani închisoare cu executare în penitenciarul de tip semiînchis.

Stavila Alexandr să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal și să-i fie numită pedeapsa de 3 ani închisoare:

Stavila Alexandr să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal și să-i fie numită pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul cu art. 84 alin. (1) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor să-i fie numită lui **Stavila Alexandr**, pedeapsa penală definitivă de 4 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A solicitat încasarea în mod solidar din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă 234 lei, în rest a pledat ca sentința contestată să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- prima instanță la stabilirea pedepsei inculpaților, neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a acestora pe perioadă de probă, fără a lua în considerație că pedeapsa penală are drept scop corectarea și reeducarea vinovatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea d comiterea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunile săvârșite, de persoana inculpatului;

- consideră că pedeapsa numită inculpaților de prima instanță cu suspendarea executării ei pe perioadă de probațiune, este un inequitabilă, la care instanța dispunând aplicarea art. 90 Cod Penal, nu a ținut cont de prevederile normelor legale, faptul că inculpații din start nu-și recunoșteau vinovăția și nu s-au căit de cele comise au încercat să inducă în eroare organul de urmărire penal prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, ceea ce a creat impedimente în activitatea de investigare a infracțiunii, că fapta incriminată fost comisă cu aplicarea violenței, iar ținând cont de localizarea zonelor spre care au fost îndreptate loviturile, reiterează că în asemenea circumstanțe ar putea surveni consecințe cu mult mai grave, că echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate; că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât di partea inculpatului, cât și a altor persoane;

- consideră că instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că în calitate de obiect de realizare a intențiilor criminale a fost ale un cuțit, iar ținând cont de localizarea zonei spre care au fost îndreptate loviturile, reiterează că în asemenea circumstanțe ar putea surveni consecințe cu mult mai grave, inclusiv soldate cu decesul persoanelor;

- prima instanță nu a ținut cont de personalitatea inculpaților: nu a efectuat o analiză amplă a personalității acestora, care nu sunt angajați oficial în câmpul muncii, nu mențin careva legături cu locul d reședință, consumă abuz băuturi alcoolice în locuri publice;

- în cadrul cercetării judecătorești, inculpații conștientizând că urmează să fie pedepsiți confort legislației penale, nu au recunoscut acuzarea înaintată, încercând prin diferite metode să scape de răspundere penală și anume să ducă î eroare instanța de judecată, invocând circumstanțe neveridice cu scopul să se sustragă de la răspunderea penală si pedeapsa, însă versiunea formulată de partea apărării și citită în cadrul ședinței de judecată nu și-a găsit confirmare nici în cadrul urmăririi

penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești. La faza urmăririi penale inculpații, au refuzat categoric să depun declarații pe cazul dat și au încercat să aducă acușări colaboratorilor de poliție care i-au curmat acțiunile ilicite, versiunea, care nu s-a confirmat în cadrul controlului în ordinea art. 274 Cod de Procedură Penală;

- versiunile inculpaților, urmează a fi apreciate critic iar depozițiile acestora nu a fost altceva decât încercări de a pune impedimente în înfăptuirea justiției, de a induce instanța de judecată în eroare și de a voala adevărul;

- inculpații, conștientizând caracterul neveridic al depozițiilor sale, nu au putut relata în formă liber evenimentele din seara comiterii infracțiunilor și au citit integral declarațiile sale de pe suportul de hârtie, pregătite din timp cu ajutori apărătorilor. Faptul dat demonstrează că aceștia sunt totalmente dezinteresați de derularea și finalitatea procesului penal.

3.2 Avocatul Olesea Negru, în numele inculpatului Accebaș Igori prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pe învinuirea adusă în comiterea faptei prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, Accebaș Igori să fie achitat iar în partea învinuirii de comiterea faptei prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal a înceta procesul penal în privința lui Accebaș Igori în legătură cu aplicarea prevederilor Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea apelului avocatul Olesea Negru a indicat că:

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea nr. 210, procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, astfel că în speța dată fapta incriminată inculpatului a fost comisă la data de 25 mai 2015, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal este una de categoria celor grave pedeapsa pentru care este de până la 7 ani închisoare și nu est inserată cu titlu restrictiv în prevederile art. 10 al legii.

- a menționat că, partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă, în conformitate cu prevederile art. 221 Cod de procedură penală și nu a fost recunoscută în calitate de parte civilă, în conformitate cu prevederile art. 61 Cod de procedură penală, nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată de unde rezultă că în cauză nu există prejudiciu, deoarece parte vătămată nu a formulat anumite cerințe ce ar fi fost valorificate prin înaintarea acțiunii civile, conform prevederilor normelor procesual

penale. În atare situație, inculpatul nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 10 lit. k) din Legea nr. 210;

-prima instanța greșit a aplicat norma materială și procesual penală ezitând a se expune asupra necesității încetării procesului penal în privința numitului, Accebaș Igori, în partea ce ține de învinuirea de comiterea faptei prevăzute de art. 287 Cod penal, prin aplicarea actului amnistiei fapt ce condiționează necesitatea intervenirii în soluția primei instanțe;

- învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, inculpatul nu a recunoscut-o și a comunicat instanței de judecată cu lux de amănunte toate circumstanțele evenimentelor din 25 mai 2015. Declarațiile sale nu au fost în nici un fel combătute prin probele prezentate de acuzare iar însuși învinuirea adusă nu a fost în nici-un fel argumentată singura „probă” în susținerea acuzării sunt declarațiile martorilor colaboratori asupra acțiunilor de maltratare din privința cărora s-au plâns inculpații, declarații pe care instanța urma a le aprecia critic ținând cont de faptul că acțiunile lor abuzive au fost obiect a unei investigații în ce privește legalitatea și, evident că aceștia au preluat o poziție în apărarea și dezvinovățirea sa și nu pot pretinde de la ei relatare circumstanțelor adevărate.

3.3. *Avocatul Tatiana Tampei, în numele inculpatului Accebaș Igori prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul, Accebaș Igori să fie achitat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal să fie încetat în temeiul Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la Proclamare independenței Republicii Moldova.*

În motivarea apelului avocatul Tatiana Tampei, indicat că:

- părțile vătămate nu întrunesc condițiile stipulate la art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, deoarece nu sunt persoane cu funcții de răspundere, mai mult ca atât procurorul nu a specificat părțile vătămate la care categorie se încadrează, ca persoană cu funcție de răspundere, sau ca persoană care își îndeplinește îndatoririle obștești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 24 mai 2018 a fost respinsă ca nefondată cererea de apel înaintată de către procuror, a fost respinsă ca fiind depusă peste termen cererea de apel suplimentară depusă de către avocatul Tampei Tatiana, în numele inculpatului Accebaș Igori, declarată la data de 03 mai 2018.

A fost admisă cererea de apel declarată de către avocatul Olesea Negru, în numele inculpatului, Accebaș Igori, înaintată la 28 iunie 2017, casată parțial sentința inclusiv din oficiu, în conformitate cu prevederile

art. 409 alin. (2) Cod de Procedură Penală și prin efect extensiv și asupra inculpatului Stavila Alexandr și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Accebaș Igori și Stavila Alexandr au fost achitați pe învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a lui **Accebaș Igori** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal, în legătură cu amnistia, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210, din data de 29 iulie 2016, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

A fost încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a lui **Stavila Alexandr** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod Penal, în legătură cu amnistia, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210, din data de 29 iulie 2016, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest, sentința judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din data de 28 iunie 2017, a fost menținută.

4.1. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut următoarele:

Deși în speță, de către inculpatul Stavila Alexandr, n-a fost înaintată o cerere de apel împotriva sentinței s-a constatat temeiuri verosimile de a se expune și în privința acestuia, prin extindere, fără a fi agravată situația ultimului, în contextul identificării circumstanțele de fapt și de drept, care atrag în cele din urmă achitarea acestuia pentru comiterea faptei incriminate la art. 349 alin. (1¹) Cod Penal din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În contextul dat, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, constatând fapta prevăzută de ar 349 alin. (1¹) Cod Penal, comisă de către inculpații, ca fiind dovedită integral, în contextul în care probatoriul administrat la caz, arată o altă concluzie decât cea abordată de către instanță la caz.

Sub aspectul expus, instanța de apel a reiterat că prima instanță a interpretat eronat normele de drept, cât și elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, iar în cele din urmă greșit a raportat probatoriul administrat la caz și a ajuns la concluzia de condamnare a lui Accebaș Igori și Stavila Alexandr, în situația în care s-a adevărit că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce ar demonstra cu certitudine că fapta inculpaților întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de aplicare a violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere.

Instanța de apel a menționat, că sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Accebaș Igori și Stavila Alexandr, probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința primei instanțe și suplimentar în ședința instanței de apel, nu sunt suficiente pentru a concluziona că fapta acestora întrunește elementele constitutive ale infracțiunii or, în cazul de față, prima instanță urma să rețină că atunci când fapta infracțională a fost comisă din motive huliganice, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor care curmă actele huliganice urmează a fi calificată în baza infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod Penal, însă în situația în care la bază fapta comisă are un alt motiv, cum ar fi în cazul nemijlocit intenția de răzbunare în legătură cu îndeplinire datoriei obștești, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice urmează a fi calificate conform normei prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

Instanța de apel a reiterat că acțiunilor inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr, s-a dat o apreciere juridică necorespunzătoare, cu atât mai mult acțiunilor acestora li s-a atribuit o dublă valență juridică, în situația în care faptele inculpaților urmează a fi încadrate în baza unei singure norme penale, adică norma prevăzută de art. 287 Cod Penal, dat fiind faptul că infracțiunea incriminată inculpaților, prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, a și constituit metoda de realizare faptei de huliganism, nu și a unei fapte distinse juridic.

În acest context, instanța de apel a reținut că prima instanță la adoptarea sentinței din data de 28 iunie 2017, a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a relevat că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor legale, or concluziile cu privire la condamnarea inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute art. 349 alin. (1¹) Cod Penal sunt pripite și contradictorii.

În contextul înaintării de către procuror a unei învinuiri formale, convenționale și bazată doar pe presupuneri, și cu atât mai mult contradictorii având în vedere că probatoriul administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în cadrul procesului judiciar denotă o altă concluzie decât cea abordată de către instanța de fond.

În opinia instanței de aple, prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpaților, urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

În speță, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt: Conform ordonanțelor de punere sub învinuire din data de 19 iunie 2015 și rechizitoriului din data de 24 iunie 2015, Accebaș Igori și Stavila Alexandr, de către organul de urmărire penală sânt învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzut de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, în următoarele circumstanțe:

Inculpatul, **Accebaș Igori**, în timp ce se afla pe str. xxxxxx, mun. Chișinău, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv a început să-i numească pe colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, refuzând categoric să îndeplinească cerințele lor legale, în timp ce ultimii au sosit la fața locului în baza solicitării 902.

Ca urmare, colaboratorii de poliție, Gordei Denis, Gagiu Dumitru și Zamfir Sergiu, care se aflau în exercițiul funcției, legitimându-se au solicitat din nou să se conformeze cerințelor legale, însă Accebaș Igori având un cuțit în mână a început a face mișcări bruște spre abdomenul lor strigând cu voce tare „V-ă omor, V-ă tai”.

Ulterior continuându-și acțiunile lor criminale, Stavila Alexandr împreună cu Accebaș Igori, fiind conduși spre automobilul de serviciu de model, „Dacia Logan” cu n/î xxxx continuau să opună rezistență colaboratorilor de poliție și î momentul aflării lor în spatele automobilului mai sus menționat, Stavila Alexandr a lovit cu capul în parbrizul din spate, deteriorându-l.

Fiind din nou imobilizați, **Accebaș Igori** și **Stavila Alexandr** continuau să amenințe colaborator de poliție și să-i numească cu cuvinte necenzurate, iar în momentul când colaboratorii de poliție au dorit să-i urce în automobilul d serviciu, Accebaș Igori a lovit cu piciorul în ușa din spate.

Astfel, inculpații **Accebaș Igori** și **Stavila Alexandr**, sunt învinuiți de faptul că prin acțiunile sale intenționate au comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, individualizată prin *„amenințare sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere”*.

Instanța de apel a notat că inculpații **Accebaș Igori** și **Stavila Alexandr**, nu au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, totodată instanța de apel a constatat că la caz de către organul de urmărire penală nu au fost administrate careva probe ce să demonstreze cert și fără echivoc că fapta acestora întrunește elementele constitutive ale infracțiunii date.

Totodată, instanța de apel a considerat că vina inculpatului, Acbebaș Igori de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod Penal și a inculpatului **Stavila Alexandr**, de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod Penal, aferent recunoașterii vinovăției de către inculpați, este dovedită pe deplin prin probele administrate la caz.

Ținând cont de prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, instanța de apel a considerat că în cazul dat s-a constatat că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^a) Cod penal, individualizată prin „*amenințare sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere*”.

Instanța de apel a determinat că elementul constitutiv al infracțiunii vizate nu a fost întrunit dat fiind faptul că atât inculpații, cât și partea vătămată, Gordei Denis, dar și martorii audiați pe parcursul cercetării judecătorești nu au confirmat faptul că urmare a acțiunilor inculpaților, au fost aduse careva daune de ordin material, sau că ar fi fost cauzate careva leziuni corporale părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Sergiu.

Instanța de apel a determinat că și martorul Gadjiu Dumitru, în ședința primei instanțe a confirmat că inculpații aveau un comportament agresiv, și numeau colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, la fel acesta a confirmat că inculpatul Acbebaș Igori, a lovit cu piciorul de câteva ori automobilul de serviciu, iar inculpatul, Stavila Alexandr, a deteriorat parbrizul automobilului de serviciu.

În sensul dat, instanța de apel a reiterat că aceleași circumstanțe au fost descrise și de către martorul, Cojocari Stanislav, de altfel: inculpații au recunoscut faptele date, însă aceste acțiuni au fost interpretate agravat de către organul de urmărire penală, or, în cazul de față s-a stabilit că de fapt, nu a fost cauzat un careva prejudiciu părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Serghei, mai mult ca atât că pătimitul, Zamfir Serghei, nici nu a fost audiat în cadrul ședinței primei instanțe.

Instanța de apel a remarcat și un alt punct important, că la materialele cauzei lipsește în general un proces-verbal de constatare careva daune, cu atât mai mult că nici pătimitii nu au indicat cauzarea de careva daune materiale, ce ar întregi elementul vizat, adică obiectul infracțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei lipsește și un proces-verbal de examinare automobilului de modelul „Dacia Logan”, cu n/î xxxxx, prin care s-ar stabili deteriorările acestuia, și

de asemenea lipsește un act/ordonanță a organului de urmărire penală, conform căruia Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, care este și proprietari automobilului dat, ar avea calitatea de parte vătămată, urmare a acțiunilor de deteriorare a acestui automobil.

Instanța de apel a considerat că, obiectul material al infracțiunii incriminate inculpaților nu a fost întrunit, în lipsa de careva prejudicii de ordin material, cauzate părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Serghei, dar și din lipsa de leziuni corporale, în contextul în care la materialele cauzei penale nu este nici-un raport de expertiză medico-legală în acest sens.

Instanța de apel a mai reținut că partea vătămată, Zamfir Sergiu, este angajat în funcția de polițist șofer al Biroului de Reacționare Operativă a Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, iar pătimitul, Gordei Denis, este angajat în funcția de inspector de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare, astfel că deși ultimii au calitatea de persoane cu funcție de răspundere, și respectiv întrunesc condițiile pentru a fi recunoscuți în calitate de victime ale acestei infracțiuni, este de reiterat că lipsesc celelalte elemente ale infracțiunii, dat fiind faptul neseperării de către procuror a faptelor nemijlocit comise de către inculpații Accebaș Igori și Stavila Alexandr.

Instanța de apel a reiterat că, însuși faptul că chiar partea vătămată, Gordei Denis, a susținut că inculpatul, Accebaș Igori, a scos un cuțit și l-a amenințat cu acesta, totodată a făcut o mișcare în direcția sa, urmare a cărui fapt inculpatul a fost neutralizat, iar după aceasta, a fost neutralizat și inculpatul, Stavila Alexandr.

Aceleași circumstanțe au fost susținute și de către martorii, Cojocari Stanislav, și Gadjiu Dumitru, care au reiterat că inculpații nu a aplicat careva lovituri părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Sergiu, și că aceștia au fost imobilizați la pământ, după care au fost transportați la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, unde au recunoscut faptele sale ilegale și s-au căit de cele comise, pe motiv că ar fi fost în stare de ebrietate.

Instanța de apel a reținut faptul că nu a fost adevărată nici nimicirea de bunuri, sau însuși de cauzare de daune materiale părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Sergiu.

În situația în care de fapt nici nu a avut loc contactul fizic manifestat nemijlocit ori aplicarea de lovituri, or deși a existat în cele din urmă caracterul imoral, și obraznicia deosebită manifestată de către inculpații Accebaș Igori și Stavila Alexandr, urmare a căror acțiuni aceștia au fost imobilizați la pământ de către colaboratorii de poliție, de pe urma acestei

situații nu au fost aduse careva daune, și nu au fost deteriorate careva obiecte, bunuri, sau mijloace al părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Sergiu.

Faptul că în urma acțiunilor huliganice ale inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr, a fost deteriorat automobilul de modelul „Dacia Logan”, cu n/î xxxxx, nu urmează a fi reținut drept cauzare de daune, sau nimicirea obiectelor, în primul rând reieșind din faptul că automobilul dat nu aparține părților vătămate, Gordei Denis și Zamfir Sergiu, fiind utilizat de către ultimii în desfășurarea activității funcționale de menținere a ordinii publice, ci aparține Inspectoratului General al Poliției, iar în al doilea rând automobilul dat a fost deteriorat doar parțial, fiind deteriorat parbrizul, și ușa automobilului, fapt ce reiese doar din declarațiile pătimitilor și a martorilor, însă în lipsa unui proces-verbal de constatare a acestor deteriorări.

Instanța de apel a reiterat că nu a fost întregită nici latura subiectivă a infracțiunii, în situația în care lipsesc careva date ce ar confirma intenția directă a inculpaților, or, fiind audiați pe parcursul cercetării judecătorești, inculpații, Accebaș Igori și Stavila Alexandr, au relatat că aceștia consumând băuturi alcoolice pe o bancă din str. Vasile Lupu, mun. Chișinău, au fost conduși fiind încătușați la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, totodată aceștia au comunicat că nu au aplicat lovituri colaboratorilor de poliție și că nu au avut careva intenții de a se răzbuna pe colaboratorii de poliție, însă au fost indignați de pretinsele acțiuni ilegale al acestora.

Instanța de apel a reiterat și faptul că pătimitul, Gordei Denis, a confirmat că urmare a comportamentului huliganic și agresiv al inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr, aceștia au fost imobilizați și conduși la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, însă acesta nu a făcut referire la careva acțiuni de răzbunare asupra sa, cât și a lui Zamfir Sergiu, ce ar atrage în cele din urmă intenția de sistare a acțiunilor colaboratorilor organelor de poliție.

La fel, și martorii Cojocari Stanislav și Gadjiu Dumitru, au susținut că inculpații Accebaș Igori și Stavila Alexandr, au avut un comportament agresiv și îi numeau cu cuvinte necenzurate, iar drept urmare au fost imobilizați, încătușați și transportați forțat la Inspectoratul de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, însă aceștia nu au menționat că inculpații ar fi acționat cu scop de răzbunare, pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale și sistarea acțiunilor colaboratorilor de poliție, or, în cazul în care victima infracțiunii este persoana cu funcție de răspundere ori ruda ei apropiată, scopul infracțiunii este unul special, și acesta adoptă oricare din

următoarei două forme: 1) scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere; 2) scopul schimbării caracterului activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere în interesul celui care amenință sau al altei persoane, în lipsa acestui scop, art. 349 alin. (1¹) Cod Penal nu v-a putea fi reținut la calificare.

Instanța de apel a reținut drept declarative afirmațiile circumstanțele expuse în învinuirea înaintată inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr, în contextul în care circumstanțele descrise supt arată clar și fără dubii că acțiunile inculpaților, care au fost delimitate contrar legii, încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal de fapt, constituie doar infracțiunea de huliganism, și nu pot fi examinate și incriminate separat, în situația existenței intenției, motivul unic de comitere a unei singure infracțiuni.

Instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite\probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul prezentei decizii, verificate în apel. Instanța de apel a considerat că în cazul de față, urmează a se da o nouă apreciere juridică a acțiunile inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr, sub aspectul admiterii de către prima instanță a unei erori de drept pronunțând actul judecătoresc de condamnare, care însă nu este motivat și vine în contradicție însuși cu aceste probe, or, analiza acestora denotă o altă concluzie decât cea abordată de către prima instanță.

Instanța de apel a determinat că în acest caz actul judecătoresc contestat la caz și rejudecat de către instanța de apel, este unul contradictoriu, deoarece nu a fost dovedită existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzut de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

De referință la comiterea de către inculpatul, Accebaș Igori, a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și inculpatul, Stavila Alexandr, a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, a reiterat că vina inculpaților a fost dovedită integral pe parcursul cercetării judecătorești în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel, cu atât mai mult având în vedere faptul că însuși inculpații au recunoscut integral vina în comiterea acestor fapt infracționale.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95, 101 Cod d Procedură Penală prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității și, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, Accebaș Igori, încadrarea juridică corectă și anume art. 287 alin. (3) Cod penal și inculpatului, Stavila Alexandr în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, or, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței privind constatarea vinovăției inculpatului Accebaș Igori, de comitere infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și a inculpatului Stavila Alexandr, de comitere a infracțiunii prevăzute art. 28 alin. (2), lit. b) Cod penal.

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentința contestată, prin casarea acesteia, datorită constatării suficientelor temeiuri de a dispune încetarea procesului penal pornit în privința inculpatului Accebaș Igori, de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și prin extindere în privința inculpatului Stavila Alexandr de comitere infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal în temeiul actului de clemență.

Instanța de apel a reținut că în cadrul cercetării judecătorești, inculpații au depus cereri scrise prin care au solicitat încetarea procesului penal în temeiul Legii nr.210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În susținerea cererii, inculpații au declarat că recunosc integral vina în comiterea faptelor pentru care sunt deduși judecății, se căiesc sincer de cele comise iar părțile vătămate nu au înaintat careva acțiuni civil la caz, cu atât mai mult pătimitii au susținut că nu au careva pretenții față de inculpați.

Instanța de apel a mai constatat, că la cazul dedus judecății sunt întrunite condițiile stabilite de art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 201 privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că în speță nu a reținut interdicții prevăzute de art. 10 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel ajuns la concluzia că faptele incriminate cât și persoana inculpatului cad sub incidența Legii privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, iar temeiuri pentru neaplicarea actului de amnistia Colegiul Penal nu a stabilit.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Andronic Natalia, prin care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- soluția instanței de apel de achitare a inculpaților în baza art. 349 alin. (1)¹Cod penal, și aplicarea amnistiei este vădit neîntemeiată;

- instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- consideră, că instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată;

- instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerație probele prezentate de partea acuzării și cercetate în ședința de judecată, prin ansamblul cărora cu certitudine se confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate acestora;

- afirmațiile colegiului penal precum că procurorul, a declarat că careva probe nu are, le consideră absolut nefondate, de vreme ce acuzarea a prezentat probele indicate, care au fost date citirii cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată;

- consideră că, prin declarațiile martorilor, precum și prin celelalte probe din dosar, inclusiv rezultatele cercetării la fața locului, este demonstrată integral vinovăția lui Accebaș Igori și Stavila Alexandr, în comiterea aplicării violente nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere;

- deși Accebaș Igor și Stavila Alexandr au negat faptul că primul a încercat să aplice lovituri colaboratorilor de poliție cu cuțitul, faptul dat rezultă direct din declarațiile martorilor;

- a invocat că s-a confirmat că aceștia au opus în mod violent rezistență colaboratorilor de poliție, refuzând categoric să se deplaseze la IP Buiucani, concomitent, prin acțiunile sale agresive au deteriorat patrimoniul public. Inculpații nu au negat faptul că au fost implicați într-un conflict cu colaboratorii de poliție.

- în declarațiile inculpaților există o mulțime de divergențe esențiale, ceea ce permite să fie apreciate critic și ca neveridice cele relatate. La faza urmăririi penale inculpații au refuzat categoric să depună declarații pe cazul dat;

- consideră că versiunea inculpaților privind neimplicarea lui Stavila Alexandr în conflict cu colaboratorii de poliție, urmează a fi apreciată critic, dat fiind faptul că aceștia sunt persoane direct cointeresate în finalitatea examinării prezentului proces penal. Depozițiile acestora nu sunt altceva decât încercări de a pune impedimente în desfășurarea justiției, de a induce instanța de judecată în eroare și de a voala adevărul;

- motivul urmărit de către aceștia este unul evident și meschin - de a ascunde adevărul și de a ușura soarta lor, însă cumulum de probe acumulate pe cazul dat combat depozițiile acestora. Suprapunând conținutul declarațiilor inculpaților depuse la faza urmăririi penale și în cadrul cercetărilor judecătorești, a reiterat că există mai multe divergențe esențiale;

- consideră că probele acumulate și cercetate în cadrul ședinței de apel confirmă comiterea infracțiunii de către inculpații în circumstanțele analizate;

- nefiind de acord cu concluzia primei instanțe, în partea individualizării pedepsei, în apel a adus un șir de argumente, și anume, inclusiv și faptul infracțiunea de huliganism agravat, comparativ cu alte infracțiuni săvârșite cu aplicarea violenței, prezintă un pericol sporit pentru societate și pedeapsa penală pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie nu numai legală, în sensul respectării cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie justă, adică să fie respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului;

- consideră că instanța la stabilirea pedepsei inculpaților, neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a acestora pe o perioadă de probă, fără a lua în considerație că pedeapsa penală are drept scop corectarea și reeducarea vinovatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpatului;

- analizând personalitatea inculpaților, consideră că pedeapsa numită acestora de prima instanță cu suspendarea executării ei pe perioadă de probațiune, este una inechitabilă, la care instanța dispunând aplicarea art.90 Cod penal, nu a ținut cont de: prevederile normelor legale supra-

citare; faptul că inculpații din start nu-și recunoșteau vinovăția și nu s-au căit de cele comise; au încercat să inducă în eroare organul de urmărire penală prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, ceea ce a creat impedimente în activitatea de investigare a infracțiunii; că fapta incriminată a fost comisă cu aplicarea violenței, iar ținând cont de localizarea zonelor spre care au fost îndreptate loviturile, reiterăm că în asemenea circumstanțe ar putea surveni consecințe cu mult mai grave; că echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate; că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane;

- consideră că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, în calitate de obiect de realizare a intențiilor criminale a fost ales un cuțit, iar ținând cont de localizarea zonei spre care au fost îndreptate loviturile, reiterăm că în asemenea circumstanțe ar putea surveni consecințe cu mult mai grave, inclusiv soldate cu decesul persoanelor;

- instanța de apel nu a ținut cont de personalitatea inculpaților, nu a efectuat o analiză amplă a personalității acestora, care nu sunt angajați oficial în câmpul muncii, nu menține careva legături cu locul de reședință, consumă abuz băuturi alcoolice în locuri publice;

- cu referire la încadrarea juridico-penală a acțiunilor lui Acbebaș Igori consideră că ele au fost calificate just în baza art.287 alin.(3) din Codul penal și art.349 alin.(1¹) din Codul penal, iar acțiunile lui Stavila Alexandr conform art.287 alin.(2) lit. b) din Codul penal și art.349 alin. (1¹) din Codul penal;

- probatoriul administrat indică în mod explicit asupra faptului că, acțiunile învinuiților întrunesc semnele laturii subiective și a laturii obiective ale componenței de infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) și art.287 alin.(3) Cod penal;

- din materialele cauzei penale rezultă faptul încălcării grosolane a ordinii publice. Acțiunile ilegale comise asupra părții vătămate au avut loc atât în mod public, într-o regiune aglomerată. La momentul săvârșirii acțiunilor denunțate la fața locului se aflau multe persoane. Faptul dat permite a formula concluzia că inculpații au acceptat aplicarea violenței în mod public, neeschivându-se de la vizorul publicului. Acțiunile lor au fost orientate spre public, spre reacția acestuia.

- consideră nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în comiterea infracțiunii în baza art.349 alin. (1¹) din Codul penal nu poate servi ca

temei pentru achitarea acestora, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestora în comiterea infracțiunii imputate, iar cele invocate de inculpați sub acest aspect urmau a fi apreciate de către instanța de apel drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale;

- din declarațiile martorilor Cojocari Stanislav și Gadjiu Dumitru se constată că, ultimii au încercat să îi liniștească pe inculpați, însă din motiv că, persoanele date aveau un comportament neadecvat, colaboratorii de poliție au decis să le aplice mijloacele speciale - cătușele.

- în ședința de judecată nu au fost stabilite careva circumstanțe de a pune la îndoială depozițiile părții vătămate, a martorului, care cu precizie au menționat faptele care au avut loc, cu atât mai mult nu au fost constatate careva relații ostile dintre partea vătămată și inculpat, care ar pune la îndoială veridicitatea explicațiilor părților vătămate și a martorului.

- totodată, consideră că instanța de apel nejustificat nu s-a expus asupra încasării din contul inculpaților în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare legate cu efectuarea expertizelor judiciare, (medico-legale) în sumă de 234,00 lei. Decizia motivată pronunțată public la data de 21 iunie 2018.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în partea achitării lui *Accebaș Igori și Stavila Alexandr* de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal și trimiterea cauzei la rejudecare în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În corespundere cu art. 448 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate.

De asemenea, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale, totodată verificînd dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și

dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, Colegiul lărgit menționează că declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât o dată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

În susținerea acestei statuări vin și prevederile pct. 14.7 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs reține faptul că procurorul contestă decizia instanței apel în partea ce ține de achitarea lui *Accebaș Igori și Stavila Alexandr* de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, aplicarea amnistiei în privința lui *Accebaș Igori și Stavila Alexandr*

pentru constatarea vinovăției Accebaș Igori, de comitere infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și a lui Stavila Alexandr, de comitere a infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal și referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată.

Cu privire la dezacordul procurorului cu soluția instanței de apel în partea aplicării amnistiei în privința lui Accebaș Igori și Stavila Alexandr pentru constatarea vinovăției Accebaș Igori, de comitere infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și a lui Stavila Alexandr, de comitere a infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal și referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul penal lărgit menționează.

Instanța de apel corect a intervenit în sentința contestată, prin casarea acesteia, și încetarea procesului penal pornit în privința inculpatului Accebaș Igori, de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și prin extindere în privința inculpatului Stavila Alexandr de comitere infracțiunii prevăzute art. 287 alin. (2). lit. b) Cod penal în temeiul actului de clemență.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că în cadrul cercetării judecătorești, inculpații au depus cereri scrise prin care au solicitat încetarea procesului penal în temeiul Legii nr.210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Prin urmare, având în vedere că în speță nu s-au reținut interdicții prevăzute de art. 10 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, instanța de apel corect a constatat că faptele incriminate cât și persoana inculpaților cad sub incidența Legii privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova, iar temeiuri pentru neaplicarea actului de amnistia Colegiul Penal nu a stabilit.

Referitor la cerințele privind cheltuielile de judecată în mărime de 234 lei Colegiul penal lărgit, constată că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au reținut că urmează a fi respinse.

Cu privire la dezacordul procurorului cu soluția instanței de apel privitor la achitarea lui Accebaș Igori și Stavila Alexandr de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, Colegiul penal lărgit menționează.

Instanța de recurs conchide că motivele invocate de procuror la *pct. 5.1* al prezentei decizii, referitor la constatarea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹), sunt întemeiate, or, instanța de apel nu a stabilit integral starea de fapt și de drept pe infracțiunea în cauză, apreciind eronat un cumul de probe dobândit conform procedurii stabilite

de legislația în vigoare, ceea ce contravine prevederilor art. 394 Cod de procedură penală.

Statuînd asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției sale, care a fost expusă pe larg în *punctul 4.1.* din prezenta decizie, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretînd eronat prevederile legii penale și procesual penale, prin urmare aceasta fiind afectată de erori de drept prescrise de pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal lărgit menționează că, conform actului de învinuire inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr l-i se aduce învinuirea de comitere infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^a) Cod penal.

Potrivit deciziei, Accebaș Igori și Stavila Alexandr au fost achitați pe învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1^a) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Lecturînd textul deciziei, în cumul cu alegațiile recurentului, Colegiul penal lărgit a statuat că, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivul hotărîrii în partea achitării lui *Accebaș Igori și Stavila Alexandr* de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1^a) Cod Penal, deoarece acesta este expus neclar, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și se soldează cu casarea deciziei pațială recurate și remiterea cauzei la o nouă rejudecare în ordine de apel.

La o nouă rejudecare a cauzei, este necesar a se ține cont că una din condițiile adoptării unei decizii legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, iar la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală potrivit cărora, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Această prevedere se referă și la adoptarea deciziei de către instanța de apel.

Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, în partea descriptivă a deciziei trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Mai mult, instanța de apel în susținerea concluziei sale de achitare a inculpaților de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, a deviat de la învinuirea adusă inculpaților conform rechizitoriului.

Astfel potrivit rechizitoriului, **Accebaș Igori și Stavila Alexandr** sunt învinuiți în aceea că, *în timp ce se afla pe str. xxxxxx, mun. Chișinău, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv a început să-i numească pe colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, refuzând categoric să îndeplinească cerințele lor legale, în timp ce ultimii au sosit la fața locului în baza solicitării 902.*

Ca urmare, *colaboratorii de poliție, Gordei Denis, Gagiu Dumitru și Zamfir Sergiu, care se aflau în exercițiul funcției, legitimându-se au solicitat din nou să se conformeze cerințelor legale, însă Accebaș Igori având un cuțit în mână a început a face mișcări bruște spre abdomenul lor strigând cu voce tare „V-ă omor, V-ă tai”.*

Ulterior continuându-și acțiunile lor criminale, **Stavila Alexandr** împreună cu **Accebaș Igori**, fiind conduși spre automobilul de serviciu de model „Dacia Logan” cu n/î xxxxxxxx continuau să opună rezistență colaboratorilor de poliție și în momentul aflării lor în spatele automobilului mai sus menționat, Stavila Alexandr a lovit cu capul în parbrizul din spate, deteriorându-l.

Fiind din nou imobilizați, **Accebaș Igori și Stavila Alexandr** continuau să amenințe colaboratorii de poliție și să-i numească cu cuvinte necenzurate, iar în momentul când colaboratorii de poliție au dorit să-i urce în automobilul de serviciu, Accebaș Igori a lovit cu piciorul în ușa din spate.

Astfel, acțiunile lui **Accebaș Igori și Stavila Alexandr** au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, individualizate prin „amenințare sau violență săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicare violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere”.

Prin urmare, raportat constatărilor deciziei instanței de apel, Colegiul penal reține că, aceasta neargumentat și contradictoriu, a concluzionat privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

Colegiul penal lăprgit menționează, că în orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sunt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință și este necesar nu numai de a indica numele și prenumele părții vătămate și a martorilor, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sunt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sunt admise și altele respinse.

Astfel, instanța de apel respingînd apelul procurorului nu invocă circumstanțele care au stat la baza concluziei sale și își întemeiază soluția doar prin descrierea probelor, însă la adoptarea hotărîrii este rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luîndu-se în considerație cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei.

În acest caz, după aprecierea probelor și încadrarea juridică a acțiunilor vinovatului instanța la motivarea deciziei trebuie să argumenteze concluzia generală privind volumul învinuirii dovedite în privința inculpatului și privind încadrarea juridică a acțiunilor lui.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Aici Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel respingînd apelul procurorului nu a oferit careva motivare care ar sta la baza concluziei sale și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel expuse la **pct. 3.1** a prezentei decizii, cu toate că instanța de apel este obligată să o facă, iar nepronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

La baza concluziei instanței de apel au fost reținute probele cercetate de prima instanță, iar o astfel de abordare este una prematură, deoarece, aceasta nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de prima instanță.

Astfel, conform textului deciziei se face referire la declarațiile inculpatului, a părților vătămate și a martorilor, însă nu se expune opinia asupra acestora, mai mult ca atît, nu se face o apreciere și asupra unui șir de probe cercetate în ședința de judecată din 03.05.2018, care au fost consemnate în procesul-verbal (f.d. 32-33, Vol. IV).

Colegiul penal observă că, la acest capitol, instanța de apel a omis aprecierea declarațiile părților vătămate precum și a martorilor care, fiind audiați în conformitate cu prevederile legale, avetizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal, iar conform art. 108 Cod de procedură penală, depunînd jurămîntul au declarat cu lux de amănunte despre cele întîmplute în seara zilei de 24-25 mai anul 2015, declarații care sunt în concordanță cu circumstanțele descrise conform rechizitoriului, or, faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpați nu poate servi temei de achitare a acestora.

Colegiul precizează că, în cazul sentinței de achitare partea descriptivă va cuprinde datele invocate în alin. (3) art. 394 Cod de

procedură penală care integral trebuie să conțină descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Astfel că, examinând apelul declarat de către avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Accebaș Igori, împotriva sentinței de condamnare a acestuia în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, instanța de apel a considerat că pe de o parte vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate nu este probată și că prima instanță i-a condamnat pe Accebaș Igori și Stavila Alexandr pentru comiterea infracțiunii pre-citate, fără ca acțiunile acestora să cumuleze elementele constitutive ale infracțiunii. Pe de altă parte, instanța de apel își motivează concluzia de achitare reținând circumstanțele descrise de către martorii audiați și că inculpații Accebaș Igori Pavel și Stavila Alexandr au recunoscut faptele însă, instanța de apel a considerat că, acele acțiuni au fost interpretate agravat de către organul de urmărire penală, întrucât nu a fost cauzat un careva prejudiciu părților vătămate Gordei Denis și Zamfir Serghei și că pătimitul Zamfir Serghei nu a fost audiat în cadrul ședinței primei instanțe.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, ajungând la concluzia că inculpații urmează a fi achitați, nu a respectat prevederile art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, iar indicarea în hotărâre a faptului că „acțiunilor inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr, s-a dat o apreciere juridică necorespunzătoare, cu atât mai mult acțiunilor acestora li s-a atribuit o dublă valență juridică, în situația în care faptele inculpaților urmează a fi încadrate în baza unei singure norme penale, adică norma prevăzută de art. 287 Cod Penal, dat fiind faptul că infracțiunea incriminată inculpaților, prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, a și constituit metoda de realizare a faptei de huliganism, nu și a unei fapte distinse juridic.”, în condițiile normelor expuse supra, este insuficientă pentru a considera că instanța a pronunțat o hotărâre motivată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală, or, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, prevăzut de art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Nu este clară interpretarea instanței de apel privitor la faptul că, „lui Accebaș Igori și Stavila Alexandr i s-a incriminat comiterea faptei de aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, însă în cazul dat, acuzatorul de stat nu a specificat cu claritate modalitatea în care se pretinde a fi comisă fapta infracțională incriminată acestora

și cu atât mai mult a omis a constata cu exactitate faptele nemijlocit incriminate inculpaților, încadrând acțiunile acestora în baza a două norme, care includ în sine toate acțiunile comise de către aceștia”, or, conform învinuirii inculpaților le-a fost incriminată fapta încadrată juridic conform semnelor calificative prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, individualizată prin „amenințare sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere”.

În sensul dat, instanța de apel nu a ținut cont că potrivit prevederilor legale nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

Colegiul penal lărgit mai notează că, instanța de apel nu a supus aprecierii probele administrate și nu a analizat caracterul real al amenințării din partea lui *Accebaș Igori și Stavila Alexandr* în raport cu declarațiile părții vătămate Costandoi Ion și ale martorilor Gordei Denis și Gadjiu Dumitru, care sunt în coroborare cu împrejurările cazului stabilit.

Or, acțiunile inculpaților descrise în actul învinuirii vin în coroborare cu declarațiile martorilor potrivit cărora se rețin următoarele acțiuni din partea inculpaților **Accebaș Igori și Stavila Alexandr**: *au început să-i numească pe colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, refuzând categoric să îndeplinească cerințele lor legale; Accebaș Igori având un cuțit în mână a început a face mișcări bruște spre abdomenul lor strigând cu voce tare „V-ă omor, V-ă tai”; continuau să opună rezistență colaboratorilor de poliție; Stavila Alexandr a lovit cu capul în parbrizul din spate, deteriorându-l; Accebaș Igori a lovit cu piciorul în ușa din spate.*

La fel, instanța de apel nu a menționat nimic că în urma infracțiunii săvârșite, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe psihice sau nu, astfel la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral instanța de apel urma să i-a în considerație rezultatele infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate în legătură cu amenințarea cu omor și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit, concluzionează că instanța de apel a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei, și pripit a ajuns la concluzia de achitare a inculpaților Accebaș Igori și Stavila Alexandr pe învinuirea înaintată în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

În acest sens, Colegiul penal lărgi menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri

când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Or, nu nu este clar cum instanța de apel a statuat că fapta comisă de inculpații **Accebaș Igori și Stavila Alexandr**, nu întrunește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii imputate, ne fiind suspuse aprecierii acțiunile inculpaților care totuși, după cum reiese din materialele acumulate, *au amenințat victima cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, aflată în exercitiul funcției privind prevenirea și curmarea faptelor antisociale.*

De asemenea, instanța nu a suspus aprecierii nici faptul că inculpații **Accebaș Igori și Stavila Alexandr** la cererea legitimă a colaboratorilor de poliție aflați în exercitiul funcției (*în baza solicitării 902*), nu s-au subordonat, mai mult că, inculpații prin comportamentul lor, i-au amenințat cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății partea vătămată (*au început să-i numească pe colaboratorii de poliție cu cuvinte necenzurate, refuzând categoric să îndeplinească cerințele lor legale; Accebaș Igori având un cuțit în mână a început a face mișcări bruște spre abdomenul lor strigând cu voce tare „V-ă omor, V-ă tai”*).

În concluzie, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Prin urmare, probele administrate în cadrul urmăririi penale, precum și cele din ședințele de judecată, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, și anume prin cercetarea lor din punctul de vedere al coroborării.

Colegiul penal lărgit consideră, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie în partea ce se referă la achitarea inculpaților **Accebaș Igori și Stavila Alexandr** de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, urmau a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu alte probe la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte.

În situația în care instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, decizia judecătorească este afectată și nu poate fi considerată legală și întemeiată și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pentru examinarea amănunțită a actului de învinuire și a probelor administrate în prezenta cauză penală.

În aceeași ordine de idei se mai remarcă că, în caz de admitere a apelului și dispunerea rejudecării cauzei, decizia instanței trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea, să indice din ce motive ele sunt considerate insuficiente pentru confirmarea concluziilor instanțelor judecătorești, iar decizia în partea descriptivă trebuie să corespundă tuturor prevederilor art. 394 Cod de procedură penală.

Prin urmare, circumstanțele expuse atestă că instanța de apel a comis erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs, recursul procurorului fiind întemeiat și posibil admiterii.

Reieșind din contextul celor descrise supra, decizia atacată urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

7. În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se expună asupra tuturor motivelor apelului, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu rigorile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate, ținând cont de motivele invocate în apel și dispozițiile expuse la *pct. 6* a prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, în partea achitării lui *Accebaș Igori și Stavila Alexandr* de sub învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, în cauza penală în privința lui *Accebaș Igori xxxx și Stavila Alexandr xxxxxx*, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Diaconu Iurie